

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

کتاب مقدس، مکاشفه

درس شماره ۸

تاثیر رویای مسیح جلال یافته بر یوحنا و بر ما!

مکاشفه ۱: ۱۷-۱۹

آیه حفظی برای ۵ ماه فوریه سال ۲۰۲۶

کتاب مقدس، افسسیان ۳: ۲۱

۲۱ مر او را در کلیسا و در مسیح عیسی تا جمیع قرن‌ها تا ابدالآباد جلال باد. آمین.

آیه حفظی برای ۱۲ ماه فوریه سال ۲۰۲۶

کتاب مقدس، ۲ قرنتیان ۳: ۱۸

۱۸ و همه ما درحالی که با صورتهای بی‌نقاب مانند آینه‌ای جلال خداوند را منعکس می‌کنیم، به تدریج در جلالتی روز افزون به شکل او مبدل می‌شویم و این کار، کار خداوند یعنی روح القدس است.

ادامه می‌دهیم مطالعه کتاب مکاشفه یوحنا رسول را. لطفاً کتابهای مقدستان را به فصل اول کتاب مکاشفه باز بفرمائید. امروز می‌رسیم به تاثیر ملاقات با مسیح جلال یافته بر یوحنا در آیات ۱۷-۱۹. کلام خدا می‌فرماید:

کلام خدا: ۱۷ و چون او را دیدم، مثل مرده پیش پایهای افتادم. و دست راست خود را بر من نهاده، گفت، ترسان مباش؛ من هستم اول و آخر و زنده،

۱۸ و مرده شدم؛ و اینک، تا ابدالآباد زنده هستم؛ و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من است.

۱۹ پس بنویس چیزهایی را که دیدی و چیزهایی که هستند و چیزهایی را که بعد از این خواهند شد؛

دعا: دعای داشته باشیم برای درک درست کلام خدا و اطاعت درست بر اساس آن درک درست.

مرور دروس گذشته: در آیات ۱۲-۱۶ و آیه ۲۰ ملاقات یوحنا با مسیح جلال یافته برای ما باز شدند. در این آیات دیدیم خدماتی که اکنون مسیح در کلیسا انجام می‌دهد.

- ۱- مسیح به کلیسایش قدرت می بخشد، آیات ۱۲-۱۳ قسمت اول آیه، و آیه ۲۰ قسمت دوم آیه
- ۲- مسیح برای کلیسایش شفاعت می کند، آیه ۱۳ قسمت دوم آیه
- ۳- مسیح کلیسایش را پاک می کند، آیات ۱۴-۱۵ قسمت اول آیه
- ۴- مسیح آمرانه با کلیسایش صحبت می کند، آیه ۱۵ قسمت دوم آیه
- ۵- مسیح کلیسایش را کنترل می کند، آیه ۱۶ قسمت اول، ۲۰ قسمت اول آیه
- ۶- مسیح از کلیسایش دفاع می کند، آیه ۱۶ قسمت دوم آیه،
- ۷- مسیح جلالش را از طریق کلیسایش نمایان می سازد، آیه ۱۶ قسمت سوم آیه

مطالعه امروز: حالا می رسیم به تاثیر ملاقت مسیح جلال یافته بر یوحنا و نیز بر ما.

تاثیر ملاقات با مسیح جلال یافته بر یوحنا و بر ما

سه تاثیر اساسی را می توان نام برد: خدا ترسی، تسلی، و مسئولیت

اول- خدا ترس، آیه ۱۷ قسمت اول

آیه ۱۷، قسمت اولش می فرماید: **و چون او را دیدم، مثل مرده پیش پایهایش افتادم.**

تاثیر اول ملاقات با مسیح جلال یافته برای یوحنا بوجود آمدن یک حس قوی خدا ترسی بود. تجربه همانند ۶۰ سال و خورده ای پیش از این مقطع، در متی ۱۷: ۵-۶، وقتی بر بالای کوهی هیئت مسیح مبدل شد، و جلال الهی اش شروع به درخشیدن نمود، می خوانیم که می فرماید:

۵ و هنوز سخن بر زبانش بود که ناگاه ابری درخشان بر ایشان سایه افکند و اینک، آوازی از ابر در رسید که این است پسر حبیب من که از وی خشنودم. او را بشنوید!

۶ و چون شاگردان این را شنیدند، به روی در افتاده، بی نهایت ترسان شدند.

تجربه واقعی بودن در حضور خدای راستین، همیشه با ترسی که از عظمت هیبت پر جلال خدا منشا می گیرد، همراه است. همانند چنین تجربه ای را در زندگی ایمانداران دیگر می بینیم:

اشعیا ۶ نبی، در کتابش اشعیا ۶: ۵، وقتی در حضور جلال خداوند در معبد اورشلیم قرار می گیرد، می گوید:

۵ پس گفتم: «وای بر من که هلاک شده‌ام زیرا که مرد ناپاک لب هستم و در میان قوم ناپاک لب ساکنم و چشمانم پهوه صباپوت پادشاه را دیده است.»

و یا دانیال نبی، در کتابش، دانیال ۱۰: ۸-۹، وقتی یکی از فرشتگان مقدس خدا به او ظاهر می‌شود، می‌فرماید:

۸ و من تنها ماندم و آن رویای عظیم را مشاهده می‌نمودم و قوت در من باقی نماند و خرمی من به پژمردگی مبدل گردید و دیگر هیچ طاقت نداشتم.

۹ اما آواز سخنانش را شنیدم؛ و چون آواز کلام او را شنیدم، به روی خود بر زمین افتاده، بیهوش گردیدم.

نمونه‌های دیگر هم وجود دارند. در تمامی این موارد، آنچه این ایمانداران تجربه نمودند، خدا ترسی، و یا خوف بودن در حضور خداوند قدوس می‌بوده است.

یعنی همگی متوجه قدوسیت و عظمت خداوند، و گناهکاری و ناچیزی خودشان می‌خواهند. هر چقدر ما در رابطه مان با خداوند رشد می‌کنیم، هر چقدر بیشتر از طریق کلام مکتوب خدا با شخصیت خدای راستین آشنا می‌شویم، بیشتر متوجه قدوسیت و عظمت خداوند، و گناهکاری و ناچیزی خودمان می‌گردیم.

برخلاف ادعاهای کسانی که امروزه با تکبر اینگونه ادعاها را می‌کنند، بودن در حضور خداوند همیشه ایماندار را فروتن می‌کند.

واکنش درست به قدوسیت و عظمت خدای مان همان چیزی است که عبرانیان ۱۲: ۲۸-۲۹ می‌فرماید:

۲۸ پس چون ملکوتی را می‌یابیم که تزلزل‌ناپذیر است، بیایید شکرگزار باشیم و خدا را با ترس و هیبت، عبادتی پسندیده نماییم،

۲۹ زیرا «خدای ما آتش سوزاننده است.»

دوم- اطمینان، آیه ۱۷ قسمت دوم و آیه ۱۸

تاثیر دوم ملاقات با مسیح جلال یافته برای یوحنا تسلی و اطمینان گرفتن از خداوند عیسی مسیح بود. آیه ۱۷ قسمت دوم، و آیه ۱۸ می‌فرماید:

و دست راست خود را بر من نهاده، گفت، ترسان مباش؛ من هستم اول و آخر و زنده،

۱۸ و مرده شدم؛ و اینک، تا ابدالآباد زنده هستم؛ و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من است.

با زهم همانند تجربه در بالای کوه، هنگامی که چهرهٔ مسیح مبدل شده و شروع بدرخشیدن نمود. متی ۱۷: ۷، می فرماید:

۷ عیسی نزدیک آمده، ایشان را لمس نمود و گفت، برخیزید و ترسان مباشید!

این تسلی برای ایمانداران مسیحی مهیا است.

۲ قرن‌تیاں ۱: ۳ می فرماید:

۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلیات است،

تا چه شود؟ << (به کلمه "تا" که هدف را نشان می دهد دقت کنید، ترجمهٔ قدیم).

آیهٔ ۴: که ما را در هر تنگی ما تسلی می دهد **تا** ما بتوانیم دیگران را در هر مصیبتی که باشد تسلی نماییم، به آن تسلی که خود از خدا یافته‌ایم.

آیهٔ ۹: لکن در خود فتوای موت داشتیم **تا** بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را برمی‌خیزاند،

آیهٔ ۱۱: و شما نیز به دعا در حق ما اعانت می‌کنید **تا** آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری بجا آورده شود.

دقت کنید، این تسلی مسیحانی بر اساس شخصیت و اقتدار مسیح است.

مسیح فرمان می دهد: "ترسان مباش"، آیهٔ ۱۸. چرا؟

بدین دلیل:

اول- "من هستم، اول و آخر و زنده"

دقت کنید به عبارت اول: **من هستم!** همان نام خاص خدای قدوس در تورات، خروج ۳: ۱۴، که خود را با این نام به موسی معرفی کرد. همان نام یهوه است. عیسی مسیح خداوند یهوه است.

یوحنا ۱: ۴ در مورد مسیح می فرماید: **در او حیات بود و حیات نور انسان بود.** یوحنا ۱۴: ۶ می فرماید: **عیسی بدو گفت، من راه و راستی و حیات هستم. هیچ‌کس نزد پدر جز به وسیلهٔ من نمی‌آید.**

یعنی خداوند ما عیسی مسیح، ازلی و ابدی است، مخلوق نیست خالق است، واجب الوجود است (یعنی بقایش در خودش هست).

عبارت **" اول و آخر و زنده "** لقب خداست در عهد عتیق، در آیت مختلف: اشعیا ۴۴: ۶ و ۴۸: ۱۲

کاربرد کل این مطلب برای ایمانداران مسیحی تحت جفا که کتاب مکاشفه را دریافت کردند، و برای ما این است: پیش از آمدن رژیم ها و افرادی که بر شما جفا می رسانند، خداوند ما عیسی مسیح بوده، و پس از آنکه تمامی آنها از بین بروند، باز هم خداوند ما عیسی مسیح باقی و زنده خواهد بود. او اول و آخر و زنده است. **پس نترس.**

دوم- دلیل دومی که چرا ترسان نباید باشیم: "مرده شدم، و اینک تا ابدالابد زنده هستم"

دلیل دیگر برای تسلی ما! می خواهند شما را بکشند؟ نترسید! مرا هم خواستند بکشند و کشتند. ولی از مرگ قیام کردم، و هرگز نخواهم مرد. پس نترسید! در اتحاد با من شما هم بر مرگ پیروز هستید.

۱ پطرس ۳: ۱۸ می فرماید: **زیرا که مسیح نیز برای گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادلانه برای ظالمان، تا ما را نزد خدا بیاورد؛ در حالیکه بحسب جسم مُرد، لکن توسط روح القدس زنده گشت،**

رومیان ۶: ۹ می فرماید: **زیرا می‌دانیم که چون مسیح از مردگان برخاست، دیگر نمی‌میرد و بعد از این موت بر او تسلطی ندارد.**

بنابراین <<< نترسید! در اتحاد با من شما هم بر مرگ پیروز هستید.

همانطور که مسیح برای گناهان ما بمرد، ما نیز بر طبق رومیان ۶: ۱۱، باید به گناه بمیریم: **همچنین شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید، اما برای خدا در مسیح عیسی زنده.**

یعنی درک کنیم که در مسیح تسلط گناه بر ما شکسته شده است. می توانیم گناه نکنیم.

سوم- دلیل سومی که نباید ترسان باشیم: "کلیدهای موت و عالم اموات (Hades) نزد من است."

عالم اموات (Hades)، در عهد جدید، مترادف با شنول (Sheol) در عهد عتیق است.

کتاب مقدس می‌فرماید کسانی که **بدون توبه و ایمان به خداوند عیسی مسیح** می‌میرند، بلافاصله به مکانی **وحشتناک** به نام **«هاویه»** در انگلیسی **hades** برده می‌شوند. این یک کلمه یونانی است.

در عهد عتیق که به زبان عبری است، واژه‌ای که برای اشاره به **قلمرو مردگان** استفاده شده است **«شنول»** است، به انگلیسی **Sheol**. این واژه به سادگی به معنی «مکان مردگان» یا «جایگاه ارواح جدا شده از بدن» می‌باشد.

در عهد جدید، معادل یونانی شنول «هاویه» است که آن هم به طور کلی به «مکان مردگان» اشاره دارد.

شنول یا هاویه به دو بخش تقسیم می‌شود:

- بخشی برای برکت و آرامش (جایی که ایلعازر در لوقا فصل ۱۶ قرار داشت)
- و بخشی برای عذاب (جایی که مرد ثروتمند در همان فصل بود).

شئول مکانی موقت است که ارواح در آن نگهداری می‌شوند تا زمان قیام نهایی، هنگام داوری مکاشفه ۲۰.

ارواح ایمانداران به مسیح پس از مرگ مستقیماً به حضور خدا می‌روند؛ به آن بخش از شئول که «آسمان»، «فردوس» یا «آغوش ابراهیم» نامیده می‌شود (لوقا ۲۳:۴۳؛ دوم قرن‌تینان ۵:۸؛ فیلیپیان ۱:۲۳).

"کلیدها": اقتدار را می‌رساند. صاحب کلید اقتدار باز کردن در را دارد.

کاربرد برای ایمانداران مسیحی که برای اولین بار کتاب مکاشفه را دریافت کردند، و برای ما چیست؟
نترسید! چون:

یوحنا ۱۱: ۲۵ می‌فرماید: **عیسی بدو گفت، من قیامت و حیات هستم. هر که به من ایمان آورد، اگر مرده باشد، زنده گردد.**

یوحنا ۱۴: ۱۹ می‌فرماید: **از این جهت که من زنده‌ام، شما هم خواهید زیست.**

بهمراه خدا ترسی، باید حقیقت مکاشفه ۱: ۵ را هم در نظر داشته باشیم که می‌فرماید:

۵ عیسی مسیح که شاهد امین و نخست‌زاده از مردگان و رئیس پادشاهان جهان است. . . . که ما را محبت می‌نماید و ما را از گناهان ما به خون خود شست،

برای یک زندگی سالم مسیحی، باید محبت مسیح را همیشه در مد نظر داشته باشیم.

سوم- تاثیر سوم مسئولیتی است که به ما سپرده شده است، آیه ۱۹

برای یوحنا، ۱۹ پس بنویس چیزهایی را که دیدی و چیزهایی که هستند و چیزهایی را که بعد از این خواهند شد؛

<p>"چیزهایی که دیدی"، رویای مسیح جلال یافته، ۱: ۱۰-۱۶</p> <p>"چیزهایی که هستند"، فصلهای دوم و سوم</p> <p>"چیزهایی را که بعد از این خواهند شد"، فصلهای ۴-۲۲</p>	}	<p>استخوانبندی</p> <p>کتاب</p> <p>مکاشفه</p>
--	---	--

مسئولیت ما چیست؟ مانند یوحنا پیغام کتاب مکاشفه را به دیگران منتقل کنیم.

و خودمان بر جلال مسیح در این کتاب تمرکز کنیم، تا ۲ قرن‌تیاں ۳: ۱۸ در ما انجام شود:

۱۸ و همه ما درحالی که با صورتهای بی‌نقاب مانند آینه‌ای جلال خداوند را منعکس می‌کنیم، به تدریج در جلالی روز افزون به شکل او مبدل می‌شویم و این کار، کار خداوند یعنی روح‌القدس است.